

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204796
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812204796.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: CaC clearing, s.r.o., so sídlom Letná 45, 040 01 Košice, IČO: 36 194 336, zast. K.. N. G., A., Š. X, XXX XX R. proti žalovanej: Q. R., Y.. XX.X.XXXX, E. G. Y. L., C.. W. XX/XX o zaplatenie 710,02 eur s prísl., t a k to

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 710,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 15.12.208 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 42,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 141,26 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.12.2011 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 881,01 eur pozostávajúcej z istiny 710,02 eur a zmluvnej pokuty v sume 170,99 eur spolu s úrokom z omeškania v výške 0,08% za každý deň omeškania zo sumy 881,01 eur od 15.12.2008 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávka z úverovej zmluvy bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 postúpená z pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. na spoločnosť Asset Portfolio Servicing Slovakia, a.s., ďalej z Asset Portfolio Servicing Slovakia zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 na DEBTINVEST LIMITED, Pasea Estate, road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČ: 609191, ďalej zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.4.2008 na BBF Capital, a.s. a napokon z BBF Capital, a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6.6.2008 na žalobcu. Dňa 26.10.2004 uzatvorila spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na základe ktorej poskytla spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. žalovanej úver na nákup spotrebného tovaru vo výške 18.450,- Sk v konečnej výške 21.390 Sk. Účastníci sa v zmluve dohodli, že žalovaná bude poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 1.426,- Sk po dobu 15 mesiacov s dátumom prvej splátky 20.11.2004. Ďalej uviedol, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej zmluvy, ktorá je v zmysle Obchodného zákonníka zmluvou o úvere. Z tohto záväzkového vzťahu vyplynula pre žalovanú povinnosť platiť pravidelné mesačné splátky. Žalovaná nedodržal dohodnutý splátkový kalendár a dostala sa do omeškania a žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku dlžnej istiny s príslušenstvom a zmluvnú pokutu na základe príslušných zmluvných ustanovení. Žalovaná bola výzvou zo dňa 14.12.2008 vyzvaný k úhrade dlžnej sumy, ktorá ku dňu splatnosti úveru dlžil odporca celkovú čiastku vo výške 26.541,20,-Sk (881,01 eur), ktorá sa pozostáva z istiny úveru vo výške 18.450,-Sk, úroku z úveru vo výške 2.940,-Sk, zmluvnej pokuty vo výške 2.940,-Sk , zmluvnej pokuty vo výške 500,-Sk a zmluvnej pokuty vo výške 8% z čiastky,

z ktorej úhradou je v oneskorení 21.390,-Sk, t.j. 1.711,-Sk. Dlžná suma ku dňu podania žaloby vo výške 881,01 eur pozostáva z istiny vo výške 710,02 eur (21.390,-Sk), zmluvnej pokuty vo výške 170,99 eur (5.151,20 Sk). Úrok z omeškania ku dňu podania návrhu predstavuje 0,08% zo sumy 881,01 eur (26.541,20 Sk) od 15.12.2008 do zaplataenia.

Konanie bolo vedené pod sp. zn. 3C 324/2011.

Podaním doručeným súdu dňa 20.2.2012 právny zástupca žalobcu oznámil, že žalobca berie svoj návrh v časti zaplataenia zmluvnej pokuty späť, ktorá bola v žalobnom návrhu vyčíslená v sume 170,99 eur s tým, že pohľadávka navrhovateľa tak po čiastočnom späťvzatí predstavuje sumu 710,02 eur a taktiež upravil výšku úrokov z omeškania, s tým, že tieto požaduje vo výške 5% ročne s odkazom na nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.. a výšku trov konania. Žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz alebo rozsudok, ktorým by žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 710,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 15.12.2008 do zaplataenia a nahradil trovy konania pozostávajúce zo zaplataeného súdneho poplatku v sume 42,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 141,26 eur.

Uznesením č.k. 3C 324/2011-37 zo dňa 22.2.2012 súd konanie pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplataenia sumy 170,99 eur ako aj úroku z omeškania vo výške 0,08% denne zo sumy 170,99 eur od 15.12.2008 do zaplataenia a úroku z omeškania nad výšku 5 % ročne zo sumy 710,02 eur od 15.12.2008 do zaplataenia zastavil a čo do zvyšku žalobu vylúčil na samostatné konanie, v ktorom konaní bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania.

Konanie vo vylúčenej veci je vedené pod sp. zn. 3C 86/2012.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Dňa 26.6.2012 oznámil vstup do konania na strane žalovanej vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý následne vo svojom vyjadrení zo dňa 20.8.2012 vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky uplatňovanej žalobou, pretože žaloba bola doručená dňa 29.12.2011, teda po uplynutí premlčacej doby. Podaním doručeným súdu dňa 27.9.2012 oznámil, že z konania vystupuje.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, úverovou zmluvou zo dňa 26.10.2004 a úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., oznámením žalobcu zo dňa 14.12.2008, zmluvami o postúpení pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná ako klient uzavřeli dňa 26.10.2004 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver na nákup uvedeného tovaru vo výške 18.450 Sk pri konečnej výške úveru 21.390 Sk. Žalovaná mala poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi splatiť v 15 mesačných splátkach vo výške 1.426 Sk s dátumom prvej splátky 20.11.2004.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 medzi pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. bola pohľadávka postúpená na spoločnosť Asset Portfolio Servicing Slovakia, a.s., ďalej z Asset Portfolio Servicing Slovakia zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 na spoločnosť DEBTINVEST LIMITED, Pasea Estate, road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČ: 609191, ďalej zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.4.2008 na BBF Capital, a.s. a napokon z BBF Capital, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.8.2008 na žalobcu. Postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a súd je toho názoru, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

V zmysle bodu 2. zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“). Žalovaná podpisom potvrdila, že je s nimi

obožnaená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami a bezvýhradne súhlasí s ich obsahom.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy o poskytnutí úveru, uzatváraanej spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej iba spoločnosť) s fyzickou osobou (ďalej iba klient), ktorej znenie uvedené na prednej strane tejto listiny. Vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy, ktorá na tieto úverové podmienky odkazuje.

Klient je navrhovateľom uzatvorenia úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka a prijatím tohto návrhu úverovej zmluvy a poskytnutím úveru spoločnosťou v prospech klienta sa klient stáva dlžníkom podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ustanovení úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok. Spoločnosť môže akceptovať tento návrh a uzatvorením úverovej zmluvy a poskytnutím úveru v prospech klienta sa spoločnosť stáva veriteľom podľa ustanovení úverovej zmluvy, týchto úverových podmienok a citovaných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach v termínoch určených na úverovou zmluvou. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny (ďalej iba splátka), pričom výška jednotlivých splátok je stanovená v úverovej zmluve.

Klient je povinný celý čerpaný úver a všetky svoje záväzky voči spoločnosti špecifikované v hl. 13 § 4 týchto úverových podmienok splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa hlavy 13 § 12 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami občianskeho zákonníka v úplnom znení.

Listom označeným ako zmena veriteľa pohľadávky, urgencia úhrady „Home Credit“ zo dňa 14.12.2008 žalobca žalovanej oznámil, že pohľadávky z úverov, ktoré boli pôvodne uzatvorené so spoločnosťou Home Credit boli postúpené na žalobcu a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky v sume 24.767,-Sk, z čoho istina predstavovala sumu 18.4510,-Sk v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Zároveň žalovanú upozornil, že ak výzve na zaplatenie v stanovenom termíne nevyhoví, bude nútený celú pohľadávku vymáhať.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008, a to § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená radom postúpení na základe predložených zmlúv o postúpení.

Podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 26.10.2004 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Ak by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by tým k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vedľajší účastník na strane žalovanej, v čase vystupovania v konaní na strane žalovanej, vzniesol námietku premlčania, no následne pred rozhodnutím vo veci oznámil vystúpenie z konania, preto súd na takto vznesenú námietku neprihliadol.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby sa stalo zaplatenie sumy 710, 02 eur označenej žalobcom ako istina. Zo žalobného návrhu ako aj čiastočného späťvzatia žalobcu je však zrejmé, že táto je tvorená sumou reálne poskytnutých finančných prostriedkov v sume 612,43 eur (18.450,-Sk) spolu s úrokom z úveru v sume 97,5 eur (2.940,-Sk).

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 15 mesiacov sumu 2.940,-Sk (z úveru 18.450,- Sk), čo je 12,75% ročne. Ide o orientačný výpočet s odkazom na ust. hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, kde súd nezohľadnil rôzne poplatky zahrnuté v splátke, výšku ktorých nemá za preukázanú. Pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od jedného do piatich rokov v čase uzavretia zmluvy, mesiac október 2004, činil úrok 12,7% p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi

v danom prípade primeraný v porovnaní s priemerou úrokovou mierou z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov primeranú a má potom za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Žalovanej bol poskytnutý úver v sume 18.450,-Sk, t.j. 612,42 eur, pričom žalovaná neuhradila ani jednu splátku, preto ju súd zaviazal na zaplatenie tejto istiny a rovnako aj na zaplatenie vyčísleného úroku z úveru.

Keďže žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 710,02 eur od 15.12.2008 do zaplatenia, tak ako to požadoval žalobca, ktorý úrok z omeškania požadovaný neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu. Vo zvyšku nárok žalobcu súd zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Predmetom konania bolo pôvodne zaplatenie sumy 881,01 eur s príslušenstvom. Ako už súd uviedol vyššie, v časti späťvzatia žalobného návrhu ohľadom zmluvných pokút súd konanie zastavil, teda v tejto časti z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za vzniknuté trovy konania žalobca. Vo zvyšku o zaplatenie sumy 710,02 eur súd žalobe vyhovel. Žalobca mal takto úspech 81% a neúspech v časti zastavenia ohľadom zaplatenia sumy 170,99 eur, teda v pomere 19%.

Právny zástupca si zároveň s čiastočným späťvzatím upravil aj výšku požadovaných trov právneho zastúpenia s tým, že odmenu za jeden úkon si určil zo sumy po čiastočnom späťvzatí a to zo sumy 710,01 eur, v ktorej časti bol aj v konečnom rozhodnutí úspešný.

Trovy právneho zastúpenia takto predstavuje odmena za dva úkony právnej služby - prevzatia a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov spolu v sume 102,9 eur, keď odmena za jeden úkon bola určená podľa § 10 ods. 1 vyhl. v sume 51,45 eur. Taktiež súd priznal právnomu zástupcovi režijný paušál za dva úkony spolu v sume 14,82 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a z DPH vo výške 20% z odmeny a režijného paušálu podľa § 18 ods. 3 vyhl. v sume 23,54 eur, takto spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 141,26 eur.

Zároveň súd priznal žalobcovi aj náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 42,50 eur a takto výška priznaných trov konania predstavuje spolu sumu 183,76 eur.

O vrátení alikvotnej časti zaplateného súdneho poplatku z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Vzhľadom na uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.